

- Mä vielä nytkin lempinen
sulosuuta

Vaan niitosien kaikkien!
sukä muuta
nytk yhtä jumalaine . . . !

2.6.19.

"Don Juan"

Täällä - tuolla . .

(25/5-19.)

- Täällä on asuutonani kylmä,
kaakko ja siivoston koppi, tuolla,
- sadan metrin päässä luonnon
leppoisia, keväinen syli . . . kutsuu,
kierro . . . ! Täällä allani kova
laute tai pernauto, - tuolla -
pehmeä, sulotuoksuva mormisto,
pään-alusssi kukkainen mätäs.
- Täällä rämitsevät "pakit" ja
raiskuvat laudat, - tuolla -
keuhken kevätlintujen hurmaavan
laulun, kevätnorosen lirinan,
luonnon suuren hyminnin - . . . !!

Täällä keuhkoni ahmii pölyä ja
saastaa, - tuolla seisin siemeniä
ta keitista ilmaa, kevään tuoksua!
- - - Täällä kangistuvat jäse-
neni, purutuvat jalkani ja kä-
teni, - tuolla metsikössä kir-
sailivat luonnon heräävät oliat,
- siellä orava vallatoiminaan hypp-
pii puusta puuhun, liennut kir-
vovellen pesiensä rakentavat,
jänöt loikkivat . . . ! Siellä mi-
näkin kangistuneet raajani
oikaisiin, lähdevettä joisin, kir-
maisii kuin keväinen varsa,
ahoja pitkin ja kougiston kol-
vikoissa leikkii loisin . . .
Loisin eloon entisen leiman,
minääni nuoruuden tulta ja
uhmaa!! - - - - -

- Täällä murtuu mieleni,
turtuu elonhaluni; ajatella en
jaksaa, puhua en uskalla
siellä, tuolla näkisin, tuutisin
ja - riemastuisin - !!

Ja isin suoniini tulla, silmiini
sineä, aivoihini ajatuksia,
sydämeeni lämpöä . . . ! —

— Lauleisin ilmoille, kilvoan
lontujen, — nuoruus-uskoni
entisen — — !

— Täällä näen vain — unta,
tummaasta tunkasta ja syvästä
tä silmäparista, — tuolla se
kutsuu, lämpöinen syli, tum-
ma tunkka ja syvät silmät . . . !

Tuolla, siellä uppoaisin kut-
tien tuoksuun, lukisin lem-
peni silmistäsi, oma tyttöni — !

— Täällä sairastan, kiume kal-
vaa, kurkkuani kiivaa . . .

Tylysti vastataan kun kostu-
kettä pyydän . . . siellä saisin
paina pääni helmaasi, hel-
lä tyttöni . . . hoitaisit . . . val-
voisit ääressäni ja pelastaisit
pojusi slämälle ! —

Täällä ei ole mitään alem-
paa, näkemisen, kuulemisen

arvoista . . . jopa oma itseen-
säkään . . . ! Näkee voimainso
riutuovan, muruutensa hukkan-
tuvaan . . . ! Siellä olisi kati, vai-
mo, lopet, — kaipaus !

Näkisi omien kätensä tyt, naut-
tisi niistä; näkisi oman itsensä
nuoremmissa vesissä, saisi
istuttaa heihin nuoruus-ajan
ihmisiä, tehdä heissä yhä köy-
hellisemmäksi minutensa
olyä . . . ! — Oi, vapauden

vallijahan, tule ! Tule, iske
kuin Äänökäs ! Näkisi saas-
taiset "tämän ja tuon" välillä,
että minä, Pantalus, saisin ry-
päleestä — Elämästä kiinni !

~ "Pantalus"

Tämä on vieraan vierään, vankkudessaan
vaikeustavan ajatusta, ajalla sillä kun
pistimin rakennettiin uutta pesää
yöbäille ja hämähäkeille — Ulkkoistat
Suomessa Eläkään "pääkyset"
ja shon lasturunoas !